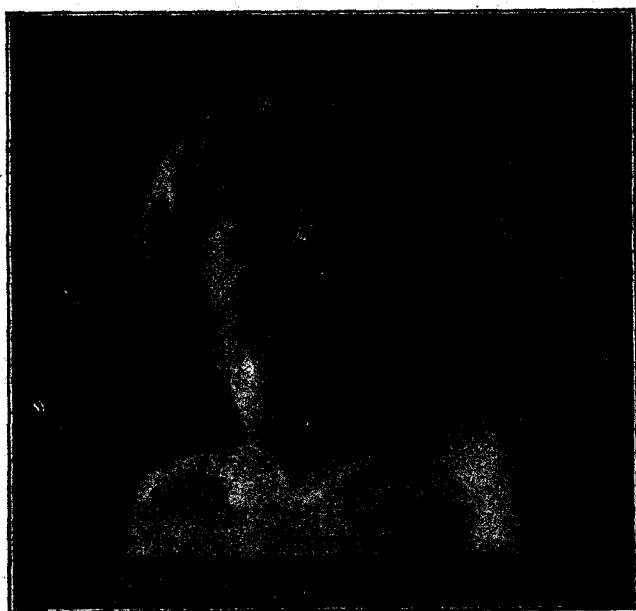

Vida Olotina

REVISTA QUINZENAL NACIONALISTA

Comprat a J. F. en 1930

ANY I ————— NÚM. 6

OLOT. 6 DE JUNY DE 1915

Estat comparatiu de Climatologia d'Olot en la segona quinzena de Maig dels anys 1914 i 1915

1914 dies	Pressió atmosférica		Temperatura a la sombra		Aigua caiguda	OBSERVACIONS	1915 dies	Pressió atmosférica		Temperatura a la sombra		Aigua caiguda	OBSERVACIONS
	9 m.	9 n.	minima	maxima				9 m.	9 n.	minima	maxima		
16	728	727	8	19		pluja	16	730	729	11	25		tempesta
17	727	728	9	17	3'5	»	17	727	723	13	21	3'5	pluja trons
18	730	730	8	12	3'7	»	18	723	726	10	16	2'2	tempesta calamars
19	731	732	6	16	18'5	nuvol	19	728	729	11	24	3'7	seré
20	732	732	7	22		pluja	20	730	728	12	24		tempesta
21	733	733	9	24	0'2	seré	21	727	725	9	24	1'2	pluja-trons
22	733	733	10	25		seré	22	727	727	11	22	1'0	roineig
23	732	730	12	23		tempesta	23	727	727	11	25	0'2	»
24	729	727	10	23	1'9	calamarsa	24	727	728	7	28	0'5	seré
25	725	720	10	13	28'	pluja	25	728	727	10	27		roineig
26	722	724	8	15	1'4	»	26	728	728	8	29	0'2	seré
27	726	727	7	15	22'	»	27	727	726	9	27		»
28	729	730	6	16	3'8	»	28	725	724	12	19		roineig-tronada
29	729	728	5	16	2'2	roineig	29	723	724	12	21	0'2	pluja-tronada
30	728	728	9	13	0'8	trons	30	725	726	8	22	8'2	«
31	728	729	3	19	0'25	»	31	726	726	12	19	4'3	tempesta

Farmacia i Drogueria

JOAN GARDELUS I FILLS

Agents exclusius per a Olot dels tan recomenats productes de la
 Perfumeria Gadalús
 i de la
 Crema Bella Aurora
 i per a la provincia del insuperable
 Champagne George Montagne

Tarifa d'anuncis en la coberta de **Vida Olotina** Administració: Clivillers, núm. 16

Anuncis

Una plana, 8 pessetes.—Mitja plana, 5 pessetes.—Un quart de plana, 3 pessetes.—
 Un octau de plana, 1'75 pessetes.—Un setzau de plana, 1 pesseta.

Esqueles mortuories

Plana entera, 10 pessetes.—Mitja plana 6 pessetes.

Encaxos a 5 pessetes

Descomptes

Per 6 insercions, el 10 %.—Per 12, el 25 %.—Per 24, el 50 %.

Vida Olotina

REVISTA QUINZENAL NACIONALISTA

(1.er i 3.er diumenges de cada mes)

Any I

OLOT, 6 de Juny de 1915

Núm. 6

Preus de subscripció		Direcció i administració:	
Olot, any.	2'50 ptes.	Carrer de Clivillers, núm. 16, on se dirigirà	
Fora, "	3'00 "	tota la correspondència.	
Olot, els 19 números de 1915	2'00 "	No 's retornen els originals	
Fora, " " " " "	2'40 "		
Número solt 10 céntims			
Anuncis, segons tarifa. Pagos a la bestreta.			

La peregrinació dels catalans a Saragoça

He tingut ocasió de seguir d'aprop els actes de la peregrinació, fins els que no formaba part de cap programa, i aixó m'ha evidenciat la agradable idea de la catalanitat dels nostres Prelats.

En efecte, no sols en les relacions particulars entre alguns peregrins catalans i els Srs. Bishes s'ha parlat sempre en català, sinó que en el temple del Pilar i per quatre vegades, o sia per tots els sermons, publicament la llengua catalana ha servit a bisbes i feligresos pera lloar a Jesucrist i a la Verge del Pilar.

Molt ens felicitem nosaltres d'aixó i felicitem, com deuen fer tots els catalans, als Srs. Arquebisbe de Tarragona Dr. Antolí López Peláez, Bisbe de Vich Dr. Josep Torres i Bages, Bisbe de Solsona Dr. Vidal i Barraquer i el precomisat per nostre diócesis Dr. Francisco de P. Mas a quins foren encarregats els quatre sermons, aixís com fem extensiva la felicitació al doctor Enric Reig, Bisbe de Barcelona, per el mateix concepte.

Una gran ensenyança per als olotins ens tindrien que ser aquets sermons fets en català fora de Catalunya, i fins un, el del Sr. Arquebisbe, fet per un no català de naixensa si bé ho es de cor.

No ho dic per a molestar a persones o entitats olotines (doncs comenso per no saber qui son els qui se'n cuiden i també per aixó precisament no espero el que pugui tenir aquestes ratlles una més gran oportunitat per lo que vaig a dir, sinó que ho dic ara perque és oportú lo de Saragoça) pero realment diu poc a favor de Olot el que no's fassin tots els sermons en català.

Per una rutina que tindria de desaparèixer lo més promte possible, en nostra catalana co-

marca, —quins feligresos son catalans i quins predicadors son generalment també catalans— no poden faltar els sermons en castellá en algunes festes religioses d'importancia general o bé particular de la localitat, tot aixó pensant que, com és natural, els menys no saben el catalá i els més no saben el castellá i que seria ridicol que algú retregués el que amb aquestes funcions hi assisteixen autoritats, doncs també hi assistiren a Saragoça, pró els Prelats compregueren que no per un escrúpol d'etiqueta tenfa de quedar com sembrada en el pedregám, per lo que refereix als seus feligresos, l'ética dels seus bells sermons.

Sense citar indicacions d'autoritats religioses supremes, en nostra terra solzament, trobem que el Sr. Arquebisbe de Tarragona, la més alta dignitat religiosa catalana, no sols feu en catalá el primer sermó a els peregrins, sinó que a ell és degut en gran part a que els altres també ho fossin. També trobem que el savi Bisbe de Vich, Dr. Torres i Bages, recomana als seus capellans que usin el catalá per a les relacions amb els feligresos.

Molt esperem els diocessans gironins del nostre bisbe preconisat Dr. Francisco de P. Mas, i els que som catalans de naixensa i cor desitgem que no deixi de fer igual recomanació que el Sr. Bisbe de Vich, a tots els seus subordinats. Lo que jo voldria, lo que m'ha mogut a escriure aquestes ratlles, és el desitj de que quan vingués del Dr. Mas aital recomanació als sacerdots de la diócesis, quan menys per als olotins, els fos ja innecessaria.

CLAUDI VILAPLANA.

QUESTIONS MUNICIPALS

PROLEG

Fa pocs dies que regirant el paperam dels calaixos de la meua taula de estudi, en un d'ells hi vaig trovar una desordenada moltitud de notes i apuntacions fetes i allí depositades durant els tres anys i mitj que porto de conceller del Municipi d'Olot; apuntacions i notes que jeien amagades sota la pols de l'oblidança i que ara al retrovar-les tan abandonades, desperten la memòria meua, fent-me recordar les angunioses hores de treball que m'absorbiren les destinades al exercici de la meua professió. Tal volta per això les hi he posat un cert afecte que m'ha detingut l'acció ràpida per a destruir-les; però com que un dia o altre vindrà en que aixís ho hauré de fer, he pensat avans donar-les a la publicitat per si poden interessar algú, car crec que elles no han pas perdut del tot la seva utilitat.

Notes hi há d'aquestes a que'm refereixo que, convenientment examinades i desenrotllades amb el valió concurs dels meus distingits companys de Consistori, han sigut ja en pràctica posades; altres han permanescut in mòvils i desateses en la obscuritat de mon calaix, sens que sentissin ni per un moment el preneig de la meua niá per a retreure-les a la llum, tinguent-ne principalment un tant de culpa la relativa curtetat dels quatrenis municipals que'ns imposen—si'ls concellers volem complir l'honorable encàrrec conferit—altres obligacions més perentories que demanda a tothora la ciutat. Aquelles, com anirem veient en el decurs dels articles que hi penso dedicar, susceptibles de reformes podrán ser en l'avenir, i les altres les desempolvarem amb tota cura per a veurer lo que d'elles se'n pot fer.

Al intitular aquesta serie d'escrius *Qüestions Municipals*, ja don a entendre que anem a tractar d'una materia molt extensa i complexa, però ni l'extensió d'ella ni la seva complexitat han de influir per a obstacular els propòsits nostres, puig, siguent materia que afecta de plé a la vida olotina, no la podem pas descuidar. Ensenyança, fires i mercats, beneficència municipal, Hospital, llimpiesa pública i sanitat, consums, policia urbana, urbanització de carrers i places, aigües de St. Roc..., veieu aquí els diferents i interessants assumtes sobre'ls que se'ns ofereix dissertar; mes, com que la majoria dels apunts que obren en mon poder estant relacionats amb l'assumte de la conducció de les aigües de St. Roc per la tant directa intervenció que jo hi vaig tenir, comensaré per tractar d'elles, dedicant-hi

una especial atenció per a exposar amb tota claretat i senzillesa les reformes que, contra lo que molts suposen, crec hi convé aplicar.

I aixís ho aniré fent respecte a les altres qüestions anunciades, procurant, a mida que 's publicuin, estudiar-les amb tota la detenció que ens exigeix-hi la importància de cada una, per a seguir després l'insert del meu humil criteri sobre la solució que les hi pertoca, criteri que per esser meu podrà molt bé discutir-se per tots aquells que estiguin iniciats i hagin interès pels assumtes municipals. D'aquesta manera crec que de tot aixó se'n podrà treurer algú profit per a l'estimada ciutat nostra. Mes tart, quan tiri les notes al foc i les lleugeres cendres volèin empeses per les flames de la foguera, no sofriré les fiblades del remordiment la meua consciència de ciudadá.

c. AGUSTI.

Les Institucions Olotines

Son varies les respostes rebudes a la nostra invitació, enviant-nos notables comunicacions que no dubtem de l'interés que mereixerá als nostres abonats la seva lectura. En el pròxim nombre comensarem la seva publicació, lo que no fem avui, per parlar de la Memòria publicada per la Junta «La Caritat», que bé mereix sobrada i urgent atenció.

Tenim anunciades moltes més respostes a la nostra enquesta, lo que ens és grat agrair a totes les Institucions, i particularment als autors de les comunicacions ja enviades.

Presentiem oblidar-nos involuntariament d'alguna Institució Olotina, i aixís certament ha ocorregut ben a pesar nostre. Una de les omeses és la novella «Lliga Espanyola d'Educació Familiar», que amb gust incluim avui entre les altres ja nombrades i en son lloc corresponent.

LA MEMORIA

DE "LA CARITAT"

Cosa forta aquest document; cosa insólita en l'història de les institucions olotines, generalment temeroses i desnutrides. Una institució nova, als cinc mesos d'haver començat explica publicament lo que ha fet en un folletó de vintiquatre planes, totes de substància, sense fulleques ni disquisicions verbalistes.

Cosa extraordinària realment, exemple viu de lo que pot la *Iniciativa* quan va seguida de la *Organització*.

I és lo que aquí a Olot ens falta, precisament: *Organització*. Perxó creiem que la notable Me-

moria de «La Caritat» és, per sobre de tot, una forta lliçó de ciutadania i una exemplar i viva apologia d'aquest miracle humà que se'n diu Organització.

L'aglutinant que ha fet unir en obra de col·laboració a un miler d'olotins—car a n'aquesta valenta xifra arriba el nombre que, en una o altra funció col·laboren en l'obra de «La Caritat»—lo que ha fet possible que aquest miler de olotins, trevallessin junta i ordenadament en la realització d'una *Iniciativa*, és l'Organització.

Lo que ha servit per a dominar victoriosament els inevitables obstacles d'una obra de la complexitat d'aquesta; lo que ha multiplicat els medis fent possible que arriuessin fins on calia; lo que ha produït l'austera imparcialitat amb que s'han distribuït els auxilis; lo que ha lliurat a l'obra de tota influència particularista; lo que ha fet, en fi, l'obra poixanta, valenta, prudent i metòdica, ha estat la Organització.

En una ciutat com Olot, on tantes iniciatives naixen, voleien vagament, s'esfumen i moren prematurament, per manca d'esperit i d'hàbit d'Organització, avui floreix una institució que és una excepció de la regla: felicitem-nos'en els olotins, i aprenem d'aquest grupu d'homes que governen «La Caritat», en els que hem de volguer-hi veure l'exemple altament educatiu del sentit de la Organització, sentit que, de generalitzar-se, en definitiva és l'únic el que vigoritzaria i faria vives i útils totes les institucions olotines.

*
**

La extensa difusió amb que, amb tot acert, ha fet circular la Junta «La Caritat» sa notabilíssima Memoria, ens excusa de fer el treball, per dita raó innecessari, de extractar-la y comentar-la.

Estem plenament convençuts de que s'està portant a cap una obra de gran transcendència ciutadana i social i que de la mateixa manera que les classes adinerades han trobat el medi més pràctic de que el fruit de sos generosos sentiments de caritat siguin utilitzats amb el major grau possible de eficàcia, les classes humils poden tenir la ferma i hermosa seguretat de que el paorós fantasma de la miseria, quan la vellesa i la desgracia s'ajunten en terrible companyia, ha sigut definitivament vençut: el sofert obrer olotí sab que quan arribarà a vell i haurà donat a la societat tot el producte del seu treball deixant-hi troços de la seva vida, la propia societat li assegurarà el pà i la teulada, lliurant-lo de les inclemencies de la fam i l'abandó.

I aixó serà aixís mercés a «La Caritat» i per medi de la organització minuciosament detallada en la Memoria publicada, organització que per el grau de complexitat i perfecció que ja ha

assolit en el curt espai de temps en que funciona promet constituir un model en son genre i un motiu de llegítima satisfacció per part de sos generosos autors.

Els noms dels senyors Agustí, Aumallé, Orri, Coll, Soler, Benet, Aulinas, Bellapart i Serrat, que son els benemérites ciutadans que formen la Junta «La Caritat», han d'esser recordats amb pregón sentiment de gratitud i es just consignar-los aquí en testimoni de admiració i reconeixement.

*
**

En la Memoria de «La Caritat» hi ha un mètode d'exposició, clar i gradual que la fa interessant i acredita la distingida ploma de son autor, pró per la força de la plenitud que promet hi ha un capítol de interès excepcional. Ens referim al projecte de ampliació i perfecció de serveis formulat per el senyor Aumallé,—qui per sos notables treballs de administració i excepcionals dots d'activitat és lo que s'en diu l'ànima de la Junta—projecte que ha merescut la unànim i entusiasta aprovació de l'opinió pública, perquè assegura la estabilitat, amplitud i complement de l'obra de «La Caritat».

En aquests moments dit projecte està pendent de sanció efectiva per part de l'Ajuntament, quí, per una felts coincidència té a mà la resolució que pot donar realitat immediata a l'execució del esmentat projecte, consistent, essencialment, en l'instalació i organització definitiva en l'Hospici de l'obra d'assistència als pobres completada amb la de assistència als infants per medi d'una transformació incomparablement millorada dels actuals albergs infantils.

Per un d'aquests próxims dies se celebrarà sessió de la Junta Municipal de vocals Associats, en quina sessió és on se pot donar compliment a la part més essencial de la rápida realització del projecte, o sigui la base de la part econòmica.

Es d'esperar que l'unanimitat amb que fins ara ha sigut rebut, quedarà consagrada i consolidada en un generós acord que aplaudirà sens reserves tota la ciutat.

Després, tots tindrem llarga feina: la Junta «La Caritat» a treballar ardidament per la preparació i execució de l'obra de l'instalació i organització i els ciutadans a aportar-li tots nostres donatius, petits o grossos, segons es pugui, per a poguer celebrar junts la hermosa inauguració del futur Casal de la Caritat Olotina.

E. DANES I TORRAS.

**"LO QUE PUEDE APRENDER CASTILLA
DE LA ACTUAL POESIA CATALANA"**

Amb aquest títol tant sugestiu, donà una Conferència a l'Ateneo de Valladolid, l'il·lustre crític castellà D. Miquel d'Unamuno.

Les ressenyes que hem pogut llegir-ne són molt superficials i no ens permeten formar opinió respecte aquest nou tribut que a Catalunya dedica el Sr. Unamuno. Per altra part ens escriuen de Valladolid que dintre poc serà publicada íntegra aquella conferència i preferim aplaçar la nostra modestíssima crítica, que a son temps oferirém al nostres lectors.

Avui ens complavem en fer constar la nova, perquè és altament significatiu per a Catalunya el que una de les primeres figures de la literatura castellana, parli de la nostra literatura en el sentit en que ho feu D. Miquel d'Unamuno en l'Ateneo de Valladolid.

ADAPTACIONS

PER

JOSEP MARIA GARGANTA

A UN AMIC

Enviant-li algunes botelles a canvi de dos paons.
(De Giovanni B. Clementi.)

Sospesa d'una toria de sarment,
silenciosa mor la meua lira
al bes del sol i l'aire, i no sospira
sino quan la remou l'halè del vent.

La Musa, generosa amb el jovent,
a l'home decaigut ja res inspira;
son Parnàs, és el camp on s'hi respira,
i sa Musa una copa transparent.

Avui el dó que desvetllava un dia
mon estre juvenil, no bastaria
per renovar en mí el foc apagat;

en vá el paó desplegarà les ales;
en lloc de cantà, amic, les seves gales
bevem ambdós per la nostra amistat.

NO DIGUIS...

(De Nadson.)

No diguis qu' es morta la persona aimada,
perque encara viu:
quan ja no flameja la llar apagada,
hi resta caliu.

Si unes mans de lliri desfullen la rosa,
encara fa olor:
les cordes trencades de l'arpa amorosa,
exhalen un plor.

SONET

(De Félix Arvers.)

Jo havia somiat—¿qui és que no somia?—
la vida de família, on el cor agitat
trob, com un pelegrí al acabar sa via,
un últim jorn de calma i de serenitat.

Una esposa modesta, per dolça companyia,
dos tendres infantons, jugant al seu costat,
i en els vespres d'estiu, la gaia parlaria
d'un cercle reduït d'amics del meu veinat.

Jo deixava l'amor per l'edat ardorosa,
i volia una amiga, confident carinyosa,
en qui esplaïar el cor en hores de pesar;

i el cel, oïnt mos vots, me feu major ventura:
amb el temps, l'amistat tornà més dolça i pura,
i, quan no l'esperava, l'amor vingué a ma llar.

A CASSANDRA

(De P. de Ronsard.)

Vina, veurem si la rosa,
poncella al matí desclosa
al primer bes de la llum,
ha perdut a la vesprada
sa fina vesta emporprada
i son delitós perfúm.

Mira, veus, gentil minyona,
com en una breu estona
la roja flor s'ha marcit?
Implacable es la natura,
quan tan bella flor no dura
més que de l'alba a la nit.

Pren exemple, bella amiga,
i ans la teua edat no siga
veïna a maturitat,
cull la teua juvenesa,
qu'algún dia la vellesa
ensombrirà ta beutat.

LA NOBLESA DEL POETA

(Del Comte de Vigny.)

Si 't sentes orgullós, quan m'anomena el poble,
que de mos llibres sols neixi ta vanitat,
car jo he posat damunt de l'elm daurat del noble
una ploma d'acer, no exempta de beutat.
Jo he fet il·lustre un nom que m'han tramès sens
[gloria;
que sigui antic, què importa? no'n quedarà me-
[moria,
sinó desde aquell jorn que jo l'hauré portat.

Entrant al vell fossar, en hores taciturnes,
he comptat mos passats, llegint el seu destí,
he obert sos pergamins, he examinat llurs
[urnes
on cada sobirà son segell imprimí.
Sols una lugor feble m'ha dat llur sepultura.
Es en vá que per avis me'ls dongui la natura,
si escric la seva historia descendirà de mí.

EL CLAR DE LLUNA DE MAIG

(De Charles Lioult de Chénédollé.)

Pròxim al fi de sa carrera,
va descendint el sol ardent,
fins a ocultar sa cabellera
dintre la porpra d'occident.

La terra ja no està abrusada
pel baf roent de la xardor,
i avença, humida, la vesprada,
tornant amb ella la frescor.

Va creixent l'ombra trista i lenta,
i arreu devé el camp més obscur,
la llum s'apaga, i l'ombra augmenta,
velant la gràcia de l'atzur.

Vina, ara, lluna desitjada,
munti ton disc melangiós,
guia la plàcida vesprada,
fins al seu trono silenciós.

Porta'ns l'oreig que'ls camps encisa
i precedeix al cel ton pas,
la delitosa i fresca brisa,
que la ciutat no coneix pas.

Sobre les frondes agitades
de les sauledes, ta blancor
posa en estries argentades,
com una randa de claror.

Sfa ta imatge reflectida
pel rierol clar i brillant,
i en la onada esblanqueïda
el teu disc rodi vacil·lant.

Vina, com una feble aurora,
a mitigar la resplendor;
dóna a la pompa encisadora
de primavera, ta dolçor.

A les flors novament descloses
presta un color tan esblaimat,
que faci pàl·lides les roses,
amb suau i tènue claredat.

Vull que la sòn no tingui encara
per a mos ulls, els seus encants:
claror de lluna m'és més cara
que les delícies del descanç.

Vull, en sa marxa imperceptible,
ubriagat d'un dolç amor,
veure ta llum, astre apacible,
fins a la nova resplendor.

tres, car totes les altres que puguin haver-hí en són derivacions.

Les tres especies són: el pintor de dots naturals de visió per l'ofici, però sens cap intervenció de l'esperit ni de cervell; el pintor íntegre, de visió i intel·ligència profundes; i el pintor per educació.

El primer no existia fins després del Renaixement, o sigui, fins després de l'habilitat pictòrica, car aquest no és més que un continuador de la manera exterior de donar les pinzellades els nostres avant-passats; però (com tots sabem, que la imitació fidel i servil de tota escola o personalitat, dins l'Art, dona per resultat, quasi sempre, la fredor, i és aquesta mala companya de l'Artista,) degut al seu estat d'esclavitut no pot tenir mai el calor de la creació; per això d'aquests pintors ne diuen acadèmics, i tenen l'admiració del públic qui té la visió d'una càmera fotogràfica.

Després tenim el pintor en el bon sentit de la paraula, el pintor íntegre. Aquest, ben al revés de l'anterior, en lloc de buscar la manera exterior de que's valen els avant-passats per a produir les belleses pictòriques, en busca el sentit de tot això, i així com el primer el veureu sempre aferrat a una escola i fins en molts casos a un sol pintor perquè la seva habilitat s'hi adapta més, el segon el veureu passar d'una escola a l'altra i d'aquest pintor d'ací al de més enllà, i, com l'abella, assimila, assimila, fins que'n queda ben saturat, i allavors produeix segons la seva personalitat.

Es clar que'ls èxits d'aquest estan molt més lluny; però d'això en deduiren que una verdadera precocitat en pintura amb resultats positius no's dona. En el primer cas, de l'home hàbil, sí; però totes les que he conegut han fracassat: arriben més joves a assolir l'amanerament, o sigui, a la decrepitud.

Després tenim els innumerables pintors per educació, gent de poc temperament però amb consciència perfecta de la bellesa; en alguns casos són senzills seguidors d'una escola en decadència; en altres, per a dissimular la impotència, s'agafen a lo snobisme o escoles rares, i en la majoria dels casos són homes, com he dit, menys dotats que sos companys de fornada, que marxen sempre a remolc d'aquests en el valor de sa producció, però d'una enlairada comprensió artística.

Ja haureu notat que els del segon cas tenen del primer la tècnica, visió i habilitat, però ben entesa, i del segon la comprensió i penetració intel·ligent: aquests són els bons, els pintors complerts. Cal afegir-hi que també tenen la verdadera sinceritat.

F. VAYREDA.

NOTES D'ART

TRES CLASSES DE PINTORS.—Avui la societat compta amb tres classes de pintors, i encara que cada una d'aquestes pugui dividir-se en moltes altres, no més parlarém d'aquestes

Un olotí a la Exposició de Madrid

Vaig visitar l'exposició amb el doble objecte no tant sols de veurer i estudiar el moviment contemporani de l'art amb les seves tendències més diverses, sinó també amb el desitj de poguer apreciar a dins d'aquelles sales fornides de quadres, dues obres del nostre amic Olivet, que ja coneixia i que era mon desig poguer-les comparar amb altres del mateix estil.

Els dos quadres de l'Olivet me donaren la viva impressió de la nostra terra olotina recordant-me els meus esforços personals realitzats ja amb la capsa de pintures, ja amb la màquina de retratar, per aquells mateixos llocs i moments que tant magistralment ha sapigut l'Olivet reproduir en les teles.

Jo volia formar-me d'ells un judici, mes per temor d'equivocar-me fins sols amb el meu humil criteri, vaig escoltar els agens, i en conjunt vaig poguer deduir-ne lo que jo en principi havia cregut. Els dos paisatges del nostre company, poden suportar dignament la comparança amb altres de primera fila, i no temo equivocar-me assegurant que més de un cop he sentit parlar d'ells, amb l'elogi d'un Rusiñol o d'un Galvey.

Aquets elogis que hem sentit prodigar i que suscriu, son el digne mereixement a la campanya valiosa i al llarc esforç personal que hi ha posat l'Olivet i ara l'hi han servit per posar de manifest la seva clara intel·ligència i el seu temperament artístic.

M. BATLLE.

Madrid, 25-5-1915.

Opinions agenes

L'APARICIÓ DEL PINTOR VAYREDA

Potser no fou prou remarcada. Però tinc sospita que ella constituí una de les notes més importants a la darrera exhibició de «Les Arts i els Artistes».

Un esperit de fina gravetat se'ns mostrava en imminència d'adquirir consciència acabada de sa personalitat i dels seus medis. Els medis el traïen encara qualque volta. Però la personalitat era del tremp millor. I se l'endevinava decidida a ja no més tolerar cap traïció d'aquells.

El de Vayreda és cognom esclarit en l'art olotina. Res, però, ens sembla, de «escuela olotina»

en el Vayreda nou. Res d'espiritualitat «ginebrina», sinó tota italiana. O bé francesa, en aquell punt exquisit i rar en que lo francès se lliga amb lo grec.—Tal serà nat al carrer de Moncada, que tindrà per pare, La Fontaine, i Plató per avi. Tal és fill d'Olot i es diu Vayreda, mentre s'emparenta amb Gozzoli i François Millet.

Amb aquests d'un cantó, i de l'altre cantó—si la severitat se refredava—amb els frets pintors jansenistes, tipu Philippe de Champagne... En punt difícil de terme mig entre la pura joia de les veremes de Noé i la pura melancolia de les monjes de Port-Royal es troba una de les obres d'En Vayreda, inclosa en l'exhibició que dic, i aon, si el record no m'enganya, hi ha una noia, assentada i braços caiguts... —Fem vots perque el gran pintor que s'anuncia, sense deixar-se de severitat, inclini més aviat son camí vers la pura joia! Fem vots perque, entre Gozzoli i Philippe de Champagne, venci aquell. Aquell, perque sapigué dur amb dignitat la festa de Dionysios al cementiri que els viatges de les galeres pisanes havien farcit amb terra santa de Jerusalem.

XENIUS.

(De *La Veu de Catalunya*.)

Informació Catalana

Está en preparació el volum contingent les conferències donades a la Lliga Regionalista de Barcelona pels nostres parlamentaris.

Sortirán dues edicions, catalana i castellana, a fi d'expandir-lo arreu d'Espanya on convingui sentar el criteri que informa «El Pensament catalá davant del conflicte económic.»

A la Lliga Regionalista, societats adherides i a les administracions dels periódics, queda oberta la subscripció, ja en forma de donatiu o a preu de cost. En aquest darrer cas deu expressar-se si es vol l'edició catalana o castellana.

El preu serà al voltant de dues pessetes i mitja.

—L'explendorós éxit del Empréstit de la Mancomunitat Catalana ha ratificat una vegada més la confiança que Catalunya té en el seu organisme.

L'estabui catalá ha respost a la crida, donant així medis a la Mancomunitat de portar a terme son programa i de portar arreu l'influència de la seva vida.

L'Empréstit, cobert tres voltes, es el primer pas vers una nova era.

—El dia 26 de Maig i els següens celebrá les sessions de primavera la Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya.

De conformitat amb la proposta del Consell Permanent foren apròbades tots els dictamens sotmesos a deliberació de l'Assamblea o sigui: liquidació del

pressupost de 1914; bases per a la creació d'una Escola de Veterinària; bases per a l'establiment de Biblioteques populars en totes les localitats catalanes que reuneixin determinades condicions i avens del plan general de carreteres i camins de la Mancomunitat.

Ademes s'aprovaren varies proposicions presentades per alguns senyors assembleistes.

Informació Olotina

REL·LIGIOSA

Han cridat poderosament l'atenció entre els concurrents a la poètica funció del Mes de Maria de l'Església de la Mare de Deu del Tura els sermons que, en els dies de festa, hi ha predicat el virtuós senyor vicari d'aquesta Parroquia Reverent Mossén Vicens Piera.

L'unció evangélica unida a les belles maneres d'expressió del orador qui és un delicat poeta i un fervorós i exquisit artista, han resplandit suggestivament en dits sermons, saborejats delitósament per les persones de cultivada intel·ligència i de gust.

A les enorabones que ha rebut Mossen Piera cal afegir-hi la nostre mes coral.

—El dia últim de Maig tingué lloc a Sant Esteve amb la pompa acostumada la funció de final del Mes de Maria, havent acudid amb dit motiu una nombrosa gentada a nostre Temple Parroquial.

—Les funcions de Corpus estant tinguent lloc amb l'explendor sever i notable de tots els anys.

En l'ofici del dijous predicà un notable sermó el P. Rafel Otero, de les Escoles Ptes de Sarrià, essent graç la concurrencia de fidels que assistí al ofici.

La processó de la tarda tingué que suprimir-se per raó del mal temps, devent tenir lloc avui. La bandera presidencial de dita processó está encomanada a nostre distingit amic i company el Diputat provincial D. Josep M.ª Masramón, que donades les generals simpaties de que merescudament disfruta, és de suposar que tindrà un lluit acompanyament.

MUNICIPAL

Es d'interés, el coneixement de R. O. del Ministeri de la Guerra publicada el 26 del passat, que'ns ha sigut comunicada per l'Alcaldía. Aquesta R. O. prorroga per fins el 31 del present, el plas per a que puguin acollir-se als beneficis del Cap. XX de la vigent Llei de Reclutament, els reclutes del reemplaç de aquest any, els procedents de revisions de 1912, 1913 i 1914 declarats útils en l'actual i els d'aquestos anys qu'acabin la prorroga d'ingrés en files, puguin també optar en el mateix plas per a acollir-se a la cuota de 2,000 pessetes que senyala l'article 268, els que

disfrutin de la de 1,000 que determina el 267, i observacions per a obtenir els anotats beneficis les prescripcions del article 276 de la avans dita Llei.

—*Premis Mulleras.*— La Junta designada per D. Camil Mulleras i Garrós en son testament otorgat en 17 de Desembre de 1909, pera adjudicar i repartir anyalment els referits premis, desitjosa de complir amb el major acert possible les disposicions de tan insigne patrici convida a tots els que's creguin reunir alguna de les condicions o circumstancies que's requereixen, donguin a coneixer per escrit o simple nota a la Junta, des de el dia de la fecha fins el 25 de l'actual, acompanyant a l'efecte els datos que estimin mes oportuns.

Premis.— Doscentes pessetes o sien cent pessetes a cada un dels dos nois de familia pobre que més s'hajin distinguit durant l'any per sa aplicació en les escoles públiques d'aquesta Ciutat.

Doscentes pessetes o sien cent pessetes a cada una de les dos noies de familia pobre que més s'haigin distingit per sa aplicació en les escoles públiques.

Doscentes pessetes o sien cent pessetes a cada un dels dos alumnes pobres que més s'hajin distingit per sos treballs artísticos en les escoles de pintura ó escultura.

Doscentes pessetes al obrer u obrera que amb son treball mantingui a sos pares, germans petits o a altra persona que 's trobi sens amparo.

Doscentes pessetes al obrer u obrera que més se distingeixi en l'educació i manutenció de sos fills, si guent preferta la que'n tinga major número.

Doscentes pessetes a la persona que per sa abnegació i amb perill de sa vida hagi salvat algú o hagi fet un acte humanitari.

Doscentes pessetes entre dos aprenents de qual-sevol ofici o industria, que més s'hagi distingit per sa laboriositat i bona conducta.

CORPORATIVA

Conforme estava anunciada tingué lloc el dia 16 de Maig la conferencia del P. Jaume Catalá, en el saló d'actes del Col·legi de les Escoles Ptes.

Assistí a la conferencia una selecta concurrencia que sortí altament satisfeta, com no podíá menys, car el tema fou interessantíssim. En síntesi el P. Catalá desentrotllá les següents idees:

«La perfecció demana als homes esforç; i per tal que aquest esforç es realisi en direcció a ella, s'han de vencer en l'home dos obstacles; la violencia i l'apatía. Per a vence'ls cal una mutua i continua labor d'educació.

Oposem contra la apatía, l'habitud del treball adquirida d'infant, i la necessitat d'haver de valdre's en la vida; els mitjans paterns haurien d'esser útils, no més, com a mitjans d'empresa. El treball manual

és convenient; desvetllant l'habilitat ens lliuraria de l'abundor d'homes «sense mans».

Contra la violència oposaríem, fins en les accions més insignificants, una concient contenció. Al sistema nerviós deixen marca totes les impressions; pot ésser profundament pernicios a un infant, qualsevol exemple de violència, qualsevol petita acció de violència a qué se l'indueixi, que creuríem inofensiva.

L'educació dels infants fou, en general, algun temps, principalment obra dels pares; avui, en canvi, potser algú cregui que s'obra únicament dels mestres; però creiem que quan no hi col·laboren pares i mestres és una obra incompleta.

La disciplina necessària del col·legi pesaria, a voltes, sobre la iniciativa dels infants; troben, en compensació, a casa, més llibertat.

Peró cal, en tot lloc, obediència; no, s'entén, una obediència aplanadora; sinó obediència a una llei que está per sobre del que mana. I convé que no se ignori que s'obeeix una llei: aquell dia en qué un infant, obeint el manament d'un superior, ovira, a través d'aquell, la part legal superior, entra en possessió d'ell mateix, és un home ja.

Cal que'ls petits infants sentin respecte a la veritat, sabin vencer's, no tinguin temor de confessar llurs faltes. No'ls tolereu mentides.

—Hem rebut, acompanyat d'atenta comunicació un exemplar de la Memoria llegida per nostre estimat amic i company D. Josep Ayats i Surribes en la sessió inaugural de l'Assemblea celebrada recentment a València per la Federació Gremial Espanyola, de quin important organisme és Secretari nostre esmentat amic.

Dit treball, d'una importància excepcional, vá acompanyat per copiosos annexes en els que hi ha reflexada la tasca que estant portant a cap no sols la Federació, sino totes les societats que la componen.

Mereix sincer aplaudiment l'amic Ayats per la competència exemplar que ha demostrat amb la confecció de l'interessant treball que'ns ocupa.

—La Sucursal de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, desde el dia 15 al 31 de Maig, ha obert 24 llibretes noves, ha rebut per imposicions 25,468 pessetes i n'ha pagat 11,275 per reintegres d'estalvi i plassos mensuals de pensió.

DE BELLES ARTS

El passat diumenge dia 30 de Maig, tinguerem el gust d'assistir al concert-repás del Orfeó Popular Olotí, corresponent a l'amable invitació que havíem rebut.

En dit concert s'executaren les següents composicions:

Sota del Olm, Morera.—*L'Emigrant*, Vives.—*Entre Flors*, Nicolau.—*Choral*, Bach.—*A sol batent*,

Morera.—*L'hereu Riera*, Morera.—*Lo Mestre*, Pecanins.—*Montanyes de Canigó*, Morera.—*La vaca perduda*, Gevaert.—*Super Flumina*, Gounod.

Molt ens plagué la acurada interpretació que obtingué tant escullit programa, lo que és indicatiu de lo que pot esperar-se de institució tant simpática i que nosaltres voldríem veure consagrada com a la primera obra divulgadora de l'art i la cultura populars olotines en totes ses manifestacions.

Ens sentiríem molt honorats si, com esperem, podem publicar en la secció *Les institucions olotines* una amplia i detallada exposició de la forma en que pensa desenrotllar sa actuació l'Orfeó Popular Olotí, i en tot cas ens proposem posar-hi per nostre part un fervent comentari, car es gran la esperança que tenim posada en la missió que a nostre entendre té la novella i ja acreditada institució artística.

D'ESPECTACLES

El dia 16 de Maig tingué lloc en el Centre Catòlic, una vetllada teatral a càrrec dels aficionats del Circol Catòlic de Banyolas, representant-se el drama «Una limosna por Dios», «Los dos ciegos» i «Emilieta.»

Els actors i les petites actrius foren molt aplaudits de la nombrosa concurrència que omplia el local.

Amb motiu de la passada festivitat de Pasqua també's representá en dita Societat el drama «Lo Ferrer de tall» amb una execució acceptable.

—Els balls que al «Ateneo Obrero» s'varen celebrar els passats dies de Pasqua se vegeren molt concorreguts sortejant-se com en els anteriors, bonics regals a les senyoretetes.

—En el «Centro Obrero» foren molt animats els balls celebrats darrerament, mereixent elogis dels concurrents els regals del ball del ram.

—El dia 23 de Maig en el «Ideal Park» presentaren sos treballs una cançonetista i una dançarina, alternant amb escullits films.

En el mateix saló el diumenge passat s'hi celebrá una escullida funció a benefici dels pobres d'aquesta ciutat, exhibint-se entre algunes cintes la famosa pel·lícula «La Malquerida.»

El dijous també tingueren lloc escullides projeccions de cinematógraf.

—El pròxim dia 10 és el dia senyalat per a l'arrendament del Teatro Principal, essent contradictories las notícies que corren sobre si hi haurá o no arrendador.

L'ANTIGA I ACREDITADA
“LECHERÍA SUIZA,”

DE LA CASA ARAU

establerta en la Plassa d'Alfons XII, s'ha trasladat al carrer de Sant Roc,
———— número 1. (Avants Casa Diumenge). ————

JUZGADO DE PRIMERA INSTANCIA DE OLOT

EDICTO

En virtud de lo acordado por este Juzgado en providencia de hoy dictada en los autos ejecutivos seguidos por el procurador Don Andrés Casademont á nombre de Don Juan Serra Boada contra Don Bruno Juvíná Pagés, se saca a pública subasta que tendrá lugar en la Sala Audiencia de este Juzgado el día treinta de Junio próximo, a las once y media, la finca siguiente:

Casa-fábrica sin número que mide catorce metros, cuatrocientos veintin milímetros de longitud y ocho metros, quinientos setenta y cuatro milímetros de latitud, la cual se halla edificada en parte de un pedazo de terreno yermo y peñascoso de superficie diez y siete metros desde la línea de Cierzo a Mediodía y veinte y cinco metros desde el camino misater al río Fluviá, ó sea desde Oriente á Poniente, situado todo en el término de Sutarrats distrito de Capsech (hoy Vall de Viña); lindante en junto por Este con honores del heredero de Don Francisco Vayreda, mediante camino misater; por Sud con los del mismo Vayreda; por Oeste con el río Fluviá; y por Norte con honores antes de Don Joaquín Porxas, hoy de la sociedad «Hijos de J. Monsalvatje». Siendo su valor, según relación pericial, de ocho mil novecientas cincuenta pesetas.

Debiendo advertir: 1.º: que para tomar parte en la subasta deberán los licitadores consignar previamente en la mesa del Juzgado ó en el establecimiento destinado al efecto, una cantidad igual, por lo menos, al diez por ciento efectivo del valor de los bienes que sirva de tipo para la subasta, sin cuyo requisito no serán admitidos; 2.º: que no se admitirá postura que no cubra las dos terceras partes del avalúo; 3.º: que en la subasta de dicha finca irán comprendidos el uso y aprovechamiento de las aguas, las máquinas, motores, transmisiones y todo lo demás unido y destinado de manera permanente á la propia finca; 4.º: que no se ha suplido la falta de títulos de propiedad; y 5.º: que los gastos de escritura, pago de derechos á la Hacienda é inscripción serán de cuenta del comprador.

Olot, veinticinco mayo de mil novecientos quince.

V.º B.º

El Juez de 1.ª instancia,

Luis Alvarez

Mariano Pujadas

SERVEIS DE TRANSPORT DE VIATGERS I DE COMUNICACIONS

Ferrocarril d'Olot a Girona		CORREUS	
OLOT. Sortides. 2'32 5'18 11'42 14'38 17'39 (*) Arribades. 8'41 12'08 18'27 20'43 (*) Diumenjes i dies festius: Dilluns, fins Amer.		Sortides. 4'45 11'15 12'30(*) 17'10(*) 21'00(*) 21'45 Arribades. 12'15 12'30(*) 17'15 18'30(*) 21'00 CERTIFICATS. Dies de treball, de 9'30 a 11'00-de 17'30 a 19' festius. de 9'30 a 11'00 (*) A peatons i interior. (*) A interior. (*) Dels estanes. (*) De Sts. Pau. (*) De Camprodón.	
Serveis de Carruatjes i Tartanes	Serveis d'Autos	TELÉGRAFOS	
Per S. Joan las Abadesas. S. 1'00 9'30	4'00 15'00	(VALLS-NOUS) de 7 a 21, diari.	
De " " " " A. 13'30 22'00	13'00 22'00	TELÉFONOS	
Per Figueras. S. 4'00 14'00	6'30	INTERURBÀ: (Bellaire, 6). De 8 a 21	
De " " " " A. 11'30 19'00	4'30	COMARCAL: (Lorenzana) Servei permanent.	
Per Banyolas. S. 22'15	7'00 15'00		
De " " " " A. 17'45	14'45 21'00		

TONI-DIGESTOL BURQUET

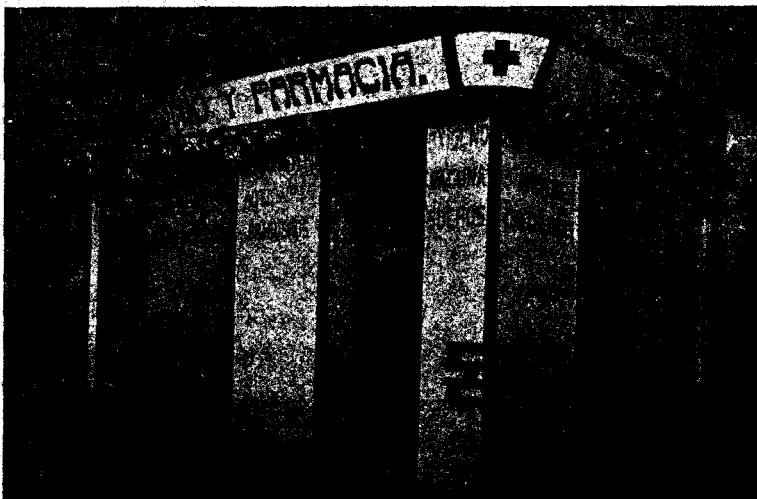
RESTAURACIÓ DEL PAIDOR

A base de ferments gastrics al estat natural, gonolobus, condurango, cuassia simaruba, menyanthes trifoliata i chelidonium majus.

Remei excel·lent i comprovat per a curar les dispepsies, siguin o no de origen nerviós, catarrós gastrics, pesadesa, botiment, vertics de l'estómac, neurastenia gástrica flatulencias, mal gust i mal olor de la boca. Amb el seu us se obtenen incomparables resultats en tota classe de gastralgies (mal de paidor) calma rápidament el dolor porque ataca les causes del mal. No conté opi, morfina ni cocaina ni medicaments que puguin produir trastorns en l'organisme.

DIPOSIT

Laboratori i Oficina de Farmacia de Antón Bolós i Vayreda, Sant Rafel 28.

FARMACIA I LABORATORI

DANÉS

PLASSA ALFÓNS XII TELEFON XXIII

Despatx de receptes preparades amb tot cuidado — Medicaments moderns d'una puresa absoluta — Herbes medicinals — Especifics nacionals i estrangers — Aigues minerals — Ingestibles — Sueros — Vacuna — Oxigen pur — Articles de goma — Venes de gassa — Faxes ventrals — Braguers — Perfumeria — Análisis — — —

Elixir i polvos dentífrics DANÉS

Grands assortits a preus economics

— de —

LLANES, SEDES I COTONS

Piu Orri

St. Esteve, 12

Camiseria, Corbateria i Genres de punt

Celler Olotí

Dasseig de Blay (Tíral), 52
(Devant del Teatre)

Casa recomanada per a
: vins de tota confiança :

Olis, sabons i comestibles de
: : primera qualitat : :